

”Som 19-årig feminist tyckte jag att detta var en fantastisk överenskommelse”

Vem är du?

Jag läser lärarprogrammet på Stockholms Universitet med inriktning på SO för årskurs F-6. Jag gillar att umgås med mina och våra vänner och familj som består av mor- och farföräldrar, syskon, barnens gudmor och gammelfarmor.

Hur bor du?

Jag bor och lever med min man, Jens, 33 år, och våra två barn 3,5 och 1,5 år. Jag bor i en lägenhet som tidigare var hyresrätt. Har tyvärr omvandlats till bostadsrätt så nu bor vi i bostadsrätt i Hammarby Sjöstad. Mitt hem är vackert. Vackert för här har jag min familj, inte för sakerna vi har i hemmet. Här känner jag mig trygg, lugn och glad. I mitt hem är alla väggar utom en i sovrummet, målade med vit färg. Eftersom jag och min man gillar färg så har vi valt vita väggar och färgglad inredning. Vi har två stora tavlor som går i alla möjliga färger; rosa, turkost, gult, grönt, rött, orange, ljusblått, mörkblått, grönt, ljusgrönt, lila. Soffan är mörkturkos, mörkrosa sammetskuddar. I köket har vi en brun kökslampa. En grön 50-tals fotölj. En sideboard i teak. Ett ekbord i nätt stil. 3 vadderade stolar från Bo-concept samt 2 Stokke-stolar till barnen.

Det som är bra med mitt hem, som jag gillar, är att det är en hörnlägenhet med stora fönster så vi har mycket ljus. Vilket är väldigt viktigt för oss då vi vill ha så mycket ljus vi bara kan få med tanke på mörkret här i Sverige. Jag gillar att sitta i soffan och titta ut mot Södermalm och vattnet. Jag ser små båtar och lite större pråmar och ångbåtar åka förbi. Vita bergens vackra trädkronor samt Skatteskrapan ser jag med, det är avkopplande att titta ut och bort.

Hur har du bott tidigare?

Jag flyttade hemifrån när jag var nyss fyllda 20 år, första gången. Jag minns att jag tyckte det var underbart, jag var överlycklig för att jag skulle få flytta närmre stan. Är uppvuxen i Västerhaninge, som kändes som jordens ände. Jag växte upp i en 4:a på 110 kvm med mina föräldrar och två äldre syskon. Bodde i ett rött tegelhus, 3 våningar högt med en innergård som var väl nyttjad av alla barn som bodde på gården. Jag flyttade till Bandhagen och fick bo med min vän och brors vän, samt hans vän. Jag hade ett litet rum på 5-6 kvm, det stod en liten säng och en massa flyttkartonger i det. Jag fick bo där gratis i utbyte mot att jag lagade mat till oss alla samt att jag städade en gång per vecka.

Som 19-årig feminist tyckte jag att detta var en fantastisk överenskommelse då jag resonerade att "jag ska ju ändå laga mat till mig själv varje dag, kan jag ju lika gärna göra 2 portioner till, och städa kommer de ju ändå inte göra, och jag vill ju inte leva i smutsen, så jag hade ju ändå städat." Jag blev bara kvar där 3 månader, av andra anledningar.. Blev en komplicerad situation då jag hade ihop det med en av killarna och den andra visste inget. Så jag flyttade hem igen.

Provade att bo inneboende igen efter bara några veckor hemma. Flyttade då till Mariatorget och bodde där i två månader. Sen när min, då pojkvän Jens, köpte en lägenhet i Högdalen flyttade vi in där tillsammans. Han hade haft ett andrahandskontrakt i Ropsten. Vi bodde i Högdalen, i en stor 2.5 a, en bostadsrätt.

Sen flyttade vi till mina föräldrar igen, för att spara pengar och flytta utomlands. Vi blev borta i 8 månader, kom hem till Sverige och fick en hyresrätt i Hammarby Sjöstad. Där bodde vi i ett år, fick ett barn och behövde större. Den blev också ombildad och vi sålde den och flyttade till en 3a, hyresrätt i Sjöstaden. Där bodde vi också ett år sen flyttade vi till lägenheten vi bor i nu.

Känner du dig trygg hemma?

Jag känner mig väldigt trygg hemma. Det är så fridfullt att komma hem. Trots att jag har två små barn som kan leka och bråka på ett sätt som inte är så fridfullt så är det ändå ett lugn och en lycka att komma hem och bara koppla av.

När jag var liten hade vi en man i porten som inte var psykiskt frisk och även alkoholist. Jag brukade vara livrädd när jag gick förbi hans dörr, vi bodde våningen ovanför. Ibland öppnade han dörren och sa hej. Han stod där innanför och väntade på att få prata med alla som gick förbi. Han var snäll och helt ofarlig men jag var ändå rätt för honom. En gång fick han någon typ av psykos och gick loss med en yxa i hela porten. Han avslutade med att ringa på hos oss, jag och min syster var ensamma hemma. Vi öppnade och han satt i vår hall och bad oss kamma hans hår. Det var inget sexuellt han menade, men han saknade sina barn som han inte fick träffa. Han sa att vi skulle kalla honom morfar.

Hur skulle du helst vilja bo?

Jag skulle vilja bo så jag har alla vänner och familj nära mig. Min dröm skulle vara att ha alla samlade i samma stadsdel! Jag vill nog bara bo med min man och barn i hushållet om vi skulle bo kvar i en lägenhet. Men jag skulle inte ha något emot att ha familj och vänner i samma port, vägg i vägg.

Skulle vilja bo lite större. En femma skulle ju vara en dröm. Etagelägenhet, för att kunna sprida ut sig lite. En hyresrätt skulle vara mitt drömboende.

Vill ha det städat och med saker jag tycker är fina, annars tänker jag inte så mycket på inredning. Känns bara som otroligt slöseri med tid för mig, oss.

Vad gör du hemma?

Vi har ofta vänner och familj på besök. Vi äter och lagar mat här, kopplar av och har det bra. Hemma kan jag också gå runt och bara vara tyst, själv, lugn. Jag kan tappa tålamodet. Efter en god middag med vänner eller familj, med en kopp kaffe i soffan med människor jag älskar, då är mitt hem som bäst.

Städar gör vi tillsammans. Plockar gör jag och min man varje dag. Dammsuger en gång per vecka. Svabbar gör vi kanske 2 gånger/månad.

Lägger inte ned mycket tid på att inreda här hemma. Ändå är allt i vårt hem sådant som vi verkligen gillar. Vi har inget vi tycker är fult. Men det är mer att vi "springer på" saker och så köper vi dem. Det enda vi letat ihjäl oss efter var vår soffa vi köpte för sex år sedan. Jag gillar inte att byta ut saker och inredning hela tiden. Skulle ta för mycket av min tid och det känns inte så miljövänligt.